L'habilitat del firaire

Si bé és cert que tot allò que puja, baixa i que després de la tempesta ve la calma, no és tan cert que després del ruixat aparegui la serenor. Si més no a l'Alt Empordà. Després de l'amenaça de pluja de dissabte, ahir diumenge, Primer de Maig, i amb la ciutat a punt d'embafar-se de rostit de festa major, es despertava entramuntanada. Els firaires desembarcaven de bon matí a la ciutat disposats a envair la capital amb l'esperança que els toqués el racó més arrecerat: uns van tenir més sort que d'altres. Endiumenjada i esventada, Figueres va allotjar als seus carrers, ahir, la fira de les fires, el deu en una.

El Casino Menestral va tornar-ho a fer. Envalentit per la incontenible capacitat d'organització va impulsar novament el mostrari de fires, amb la Fira del Dibuix i la Pintura, el pal de paller, refugiada a la plaça Catalunya, sota la cúpula i arrambada a la carpa de les orquestres, convivint amb la fira fotogràfica, una de les més novelles de les deu que els organitzadors van oferir a la ciutat.

Forasters i empordanesos del nord van conviure amb el vent molest per a tots, més o menys emprenyador segons els interessos de cadascú.

La lluminositat especial arrancava el somriure al qui passejava, alhora que angoixava el paradista que tenia feina a vigilar que els objectes exposats no cedissin a la iniciativa de la força traïdora del vent. L'habilitat del firaire va per barris: les brides eren un recurs, les cintes d'embalar grapades a la taula, una altra. Però els plàstics que ho tapen tot eren els més usats. També hi va haver qui va decidir girar cua i tornar cap a casa. Els que més, els del sector dels brocanters, que tenien material prou valuós entre mans per no voler-lo exposar a la sort del vent dels vents.

Un pastís de formatge volava a mitja Rambla, desgràcia que feia gràcia a tothom, menys a qui l'havia fet i a qui li havia faltat poc per transformar-se de badoc en perjudicat amb una bufada maldestra. El centre de Figueres es va convertir, ahir, en l'espai obligat per als endiumenjats disposats a pair per avançat el rostit del dinar.

Més de 400 parades estaven a la seva disposició, en agrupaments temàtics que posaven ordre a una ciutat endreçada, si més no per Fires. El president de la societat Casino Menestral, Eduard Ayats, transformava en lleugera decepció l'optimisme del dia abans, quan les prediccions meteorològiques deien que la pluja intermitent i imprevisible de dissabte fugiria l'1 de maig. “El vent ens fa la punyeta. És una llàstima”, es lamentava Ayats, que subratllava l'esforç que, un any més, havia fet la gent vinculada al Casino Menestral i que es va encarregar d'organitzar un mostrari de fires per a gairebé tots els gustos.

La novetat d'enguany era la dedicada a la intolerància alimentària. “És una necessitat que hem detectat nosaltres mateixos dins el mateix teixit social de l'entitat”, explicava Ayats. A la Rambla hi havia, a més, la fira de l'alimentació, la del col·leccionisme i la del vidre, amb un espai d'exhibició de bufar vidre que va tenir molt d'èxit.

A la plaça del Gra, hi va acampar l'Ecofira Empordà, en un racó temàtic ben acotat. Al carrer de Castelló, hi havia les parades dels brocaters, mentre que la fira d'artesania abastava els carrers Caamaño, Monturiol i Nou i la plaça d'Ernest Vila. I a la pujada del Castell, la fira mercat. Una altra heroïcitat anual del Casino Menestral Figuerenc consumada. Ni una, ni dues, ni tres. Deu.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-05-2016 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/963361-lhabilitat-del-firaire.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui